

स्नेही , सहयोगी , शक्तिशाली बच्चाहरूको तीन अवस्था

बापदादाले सबै स्नेही, सहयोगी र शक्तिशाली बच्चाहरूलाई हेरिरहनु भएको छ। स्नेही बच्चाहरूमा भिन्न-भिन्न प्रकारका स्नेही छन्। एकथरी छन्- अरूको श्रेष्ठ जीवनलाई देखेर, अरूको परिवर्तनलाई देखेर त्यसबाट प्रभावित भएर स्नेही बन्ने। दोस्रो छन्- कुनै न कुनै गुणको, चाहे सुख वा शान्तिको होस्, थोरै अनुभवको झलकलाई देखेर स्नेही बन्ने। तेस्रो छन्- सङ्ग अर्थात् संगठनको, शुद्ध आत्माहरूको सहारा अनुभव गर्ने स्नेही आत्माहरू। चौथो छन्- परमात्म स्नेही आत्माहरू। स्नेही सबै छन् तर स्नेहमा पनि नम्बर हुन्छ। यथार्थ स्नेही अर्थात् बाबालाई यथार्थ रीतिले चिनेर स्नेही बन्नेवाला।

त्यसैगरी सहयोगी आत्माहरूमा पनि भिन्न-भिन्न प्रकारका सहयोगी छन्। पहिलो छन्- भक्तिको संस्कार प्रमाण सहयोगी। राम्रो कुरा हो, राम्रो स्थान छ, राम्रो जीवन भएका छन्, राम्रो स्थानमा गर्नाले राम्रो फल मिल्छ, यही आधारमा यही आकर्षणले सहयोगी बन्ने अर्थात् आफ्नो धेरै थोरै तन-मन-धन लगाउनेहरू। दोस्रो छन्- ज्ञान र योगको धारणाद्वारा केही प्राप्ति गरेको आधारमा सहयोगी बन्ने। तेस्रो छन्- एक बाबा दोस्रो न कोही। एक बाबा नै हुनु हुन्छ, एकै सर्व प्राप्तिको स्थान छ। बाबाको कार्य सो केरो कार्य हो। यसरी आफ्नो बाबा, आफ्नो घर, आफ्नो कार्य, श्रेष्ठ ईश्वरीय कार्य सम्झेर सदाको लागि सहयोगी बन्ने। त्यसैले अन्तर भयो नि!

त्यसैगरी शक्तिशाली आत्माहरूमा पनि भिन्न-भिन्न अवस्था भएका छन्- केवल ज्ञानको आधारमा जान्नेहरू- म आत्मा शक्तिस्वरूप हुँ, सर्वशक्तिमान बाबाको बच्चा हुँ- यो जानेर प्रयत्न गर्छु, शक्तिशाली स्थितिमा स्थित हुनको लागि। तर केवल जान्ने मात्र भएको कारणले जब यो ज्ञानको प्वाइन्ट स्मृतिमा आउँछ, त्यस समयमा शक्तिशाली प्वाइन्टको कारणले थोरै समय शक्तिशाली बन्छु र फेरि प्वाइन्ट बिर्सन्छु अनि शक्ति पनि जान्छु। थोरै मायाको प्रभावले पनि ज्ञानलाई बिर्साइदिन्छ र निर्बल बनाइदिन्छ। अर्को छन्- ज्ञानको चिन्तन पनि गर्छु, वर्णन पनि गर्छु, अरूलाई शक्तिशाली कुरा सुनाउँछु पनि, त्यस समयमा सेवाको फल मिल्नाको कारणले आफूलाई त्यति समय शक्तिशाली अनुभव गर्छु तर चिन्तन गर्ने समयसम्म वा वर्णन गर्ने समयसम्म मात्र, सदा होइन। पहिलो चिन्तनको स्थिति, दोस्रो वर्णनको स्थिति।

तेस्रो छन्- सदाका शक्तिशाली आत्माहरू। केवल चिन्तन र वर्णन गर्दैनन्, मास्टर शर्वशक्तिवान् स्वरूप बन्छन्। स्वरूप बन्नु अर्थात् समर्थ बन्नु। उनीहरूको हरेक कदम, हरेक कर्म स्वतः नै शक्तिशाली हुन्छ। स्मृति स्वरूप हुन्छु त्यसैले सदा शक्तिशाली स्थिति हुन्छ। शक्तिशाली आत्माहरूले सदा आफूलाई सर्वशक्तिमान बाबाको साथमा कम्बाइन्ड अनुभव गर्छु र सदा श्रीमतको हात छत्रछायाको रूपमा अनुभव हुन्छ। शक्तिशाली आत्माले सदा दृढताको चाबीको अधिकारी भएको कारणले आफूलाई सफलताको खजानाको मौलिक अनुभव गर्छु। सदा सर्व प्राप्तिको झूलामा झूलिरहन्छु। सदा आफ्नो श्रेष्ठ भाग्यको मनमा गीत गाइरहन्छु। सदा रूहानी नशामा भएको कारणले पुरानो दुनियाँको आकर्षण देखि सजिलै पर रहन्छु। मेहनत गर्न पर्दैन। शक्तिशाली आत्माका हरेक कर्मले, बोलले स्वतः र सजिलै सेवा गराउँछु। स्वपरिवर्तन अथवा विश्व परिवर्तन गर्ने लक्ष्य शक्तिशाली भएको कारणले सफलता भइसकेको छ- यस्तो अनुभव सदा नै रहन्छ। कुनै पनि कार्यमा के गर्ने? के होला? यस्तो संकल्प मात्र पनि हुँदैन। सफलताको माला सदा जीवनमा पहिरिरहेको हुन्छु। विजयी हुँ, विजय मालाको हुँ, विजय जन्म-सिद्ध अधिकार हो- यस्तो अटल निश्चय स्वतः र सदा रहेको हुन्छ। बुझ्यौ! अब आफूले आफैँलाई सोध म को हुँ? शक्तिशाली आत्माहरू थोरै छन्। त्यसमा पनि स्नेही सहयोगी र भिन्न-भिन्न किसिमका धेरै छन्। त्यसैले अब के गर्ने? शक्तिशाली बन। संगमयुगको श्रेष्ठ सुख अनुभव गर। बुझ्यौ! केवल जान्नेवाला होइन, पाउनेवाला बन। अच्छा-

आफ्नो घरमा आयौ अर्थात् बाबाको घर आयौ। पुग्यौ, यो देखेर बापदादा खुशी हुनु हुन्छ। तिमीहरू पनि धेरै खुशी भइरहेका छौ नि। यो खुशी सदा कायम रहोस्। केवल मधुबनसम्म होइन- संगमयुग भरि नै साथ रहोस्।

बच्चाहरूको खुशीमा बाबा पनि खुशी हुनु हुन्छ। कहाँ-कहाँ देखि चलेर, सहन गरेर पुग्नु त पुग्यौं नि। गर्मी-सर्दी, खान-पान सबैलाई सहेर पुगेका छौं। धुलो माटोको वर्षा पनि भयो। यी सबै पुरानो दुनियाँमा त हुन्छन् नै। फेरि पनि आराम मिल्यो नि। आराम गर्यौं? तीन फिट नभए पनि दुई फिट जग्गा त मिल्यो। फेरि पनि आफ्नो घर दाताको घर राम्रो लाग्छ नि। भक्तिमार्गको यात्रा भन्दा त राम्रो स्थान छ। छत्रछाया भित्र आयौं। प्यारको पालनामा आयौं। यज्ञको श्रेष्ठ धरनीमा पुग्नु, यज्ञको प्रसादको अधिकारी बन्नु, कति महत्त्व हुन्छ। एक कण पनि अमल्य छ। यो त सबैले जान्दछौं नि! तिनीहरू त प्रसादको एक कण पाउनको लागि पनि प्यासा छन् र तिमीहरूलाई त ब्रह्मा भोजन पेटभरि मिल्छ। त्यसैले कति भाग्यवान् छौं। यस महत्त्वले ब्रह्मा भोजन खाएमा सदाको लागि मन पनि महान् बन्छ।

अच्छा- सबै भन्दा धेरै पंजाबका आएका छन्। यस पटक धेरै किन आयौं? यति संख्या कहिल्यै आएका छैनौं। होशमा आयौं! फेरि पनि बापदादाले यही श्रेष्ठ विशेषता देख्नुहुन्छ- पंजाबमा सतसङ्ग र अमृतबेलाको महत्त्व छ। खाली खुट्टा पनि अमृतबेला पुग्छन्। बापदादाले पनि पंजाब निवासी बच्चाहरूलाई यो महत्त्व जानेको कारणले महानताले हेर्नुहुन्छ। पंजाब निवासी अर्थात् सदा संगको रंगमा रंगिएका, सदा सतको सङ्गमा रहनेहरू। यस्ता हौं नि? पंजाबका सबैले अमृतबेला समर्थ भएर मिलन मनाउँछौं? पंजाबवालामा अमृतबेलाको आलस्य त छैन नि? झुट्का त खाँदैनौं? त्यसैले पंजाबको विशेषता सदा याद राख्नु। अच्छा-

ईस्टर्न जोन पनि आएको छ, ईष्टको विशेषता के हुन्छ? सूर्य उदय हुन्छ। सूर्य अर्थात् प्रकाशको मुहान। त्यसैले सबै ईस्टर्न जोन मास्टर ज्ञान सूर्य हौं। सदा अन्धकारलाई मेटाउने, प्रकाश दिनेवाला हौं नि! यो विशेषता छ नि। कहिल्यै मायाको अन्धकारमा नआउने, अन्धकार मेटाउने मास्टर दाता भयौं! सूर्य दाता हो नि। त्यसैले सबै मास्टर सूर्य अर्थात् मास्टर दाता बनेर विश्वलाई प्रकाश दिने कार्यमा व्यस्त रहन्छौं हैन? जो स्वयं व्यस्त रहन्छन्, फुर्सतमा रहँदैनन्, मायालाई पनि तिनीहरूको लागि फुर्सत हुँदैन। त्यसैले ईस्टर्न जोनले के सम्झन्छौं? ईस्टर्न जोनमा माया आउँछ? आयो भने पनि नमस्कार गर्न आउँछ वा मिक्की माउस बनाइदिन्छ? के मिक्की माउसको खेल राम्रो लाग्छ? ईस्टर्न जोनको गद्दी हो बाबाको गद्दी। त्यसैले राजगद्दी भयो नि। राजगद्दीवाला राजा हुन्छौं वा मिक्की माउस हुन्छौं? के सबै मास्टर ज्ञान सूर्य हौं? ज्ञान सूर्यको उदय पनि त्यहीँ बाट भएको हो नि। ईस्ट अर्थात् पूर्वबाट नै उदय भएको हो। बुझ्यौं आफ्नो विशेषता? प्रवेशताको श्रेष्ठ गद्दीको अर्थात् वरदानी स्थानको श्रेष्ठ आत्माहरू हौं। यो विशेषता अरु कुनै जोनमा छैन। त्यसैले सदा आफ्नो विशेषतालाई विश्वको सेवामा लगाऊ। के विशेष गर्छौं? सदा मास्टर ज्ञान सूर्य र सदा प्रकाश दिने मास्टर दाता बन। अच्छा- सबै मिल्न आएका छौं, सदा श्रेष्ठ मिलन मनाउँदै गर। मेला अर्थात् मिल्नु। एक सेकेन्ड पनि मिलन मेलाबाट बञ्चित नहुनु। निरन्तर योगीको अनुभव पक्का गरेर जाऊ। अच्छा-

सदा एक बाबाको स्नेहमा रहने, स्नेही आत्माहरूलाई, हर कदममा ईश्वरीय कार्यको सहयोगी आत्माहरूलाई, सदा शक्तिशाली स्वरूप श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सदा विजयको अधिकार अनुभव गर्ने, विजयी बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टिहरू सँग: - एक बल र एक भरोसाले सदा उन्नति प्राप्त गर्दै गर। सदा एक बाबाको हुँ र एक बाबाको श्रीमत्तमा चलनु छ, यही पुरुषार्थले अगाडि बढिराख। अनुभव गर श्रेष्ठ ज्ञान स्वरूप बन्ने। महान योगी बन्ने गहिराइमा जाऊ। जति ज्ञानको गहिराइमा जान्छौं त्यति अनुभवका रत्नहरू प्राप्त गर्छौं। एकाग्र बुद्धि बन। जहाँ एकाग्रता हुन्छ त्यहाँ सर्वप्राप्तिको अनुभव हुन्छ। अल्पकालको प्राप्तिको पछाडि नजाऊ। अविनाशी प्राप्ति गर। विनाशी केरामा आकर्षित नहोऊ। सदा आफूलाई अविनाशी खजानाको मालिक सम्झेर बेहदमा आऊ। हदमा नआउनु। बेहदको मज्जा र हदको आकर्षणको मज्जा, यसमा रात-दिनको अन्तर छ त्यसैले बुद्धिमान बनेर बुद्धिले काम लेऊ र वर्तमान तथा भविष्य श्रेष्ठ बनाऊ।

चुनिएका विशेष अव्यक्त महावाक्य - प्रीत बुद्धि विजयी रत्न बन

प्रीतबुद्धि अर्थात् सदा अलौकिक अव्यक्त स्थितिमा रहने दैवी मनुष्य, जसको हरेक संकल्प, हरेक कार्य अलौकिक होस्। व्यक्त देश र कर्तव्यमा रहेर पनि कमल पुष्प समान न्यारा र एक बाबाको सदा प्यारो रहनु- यो

हो प्रीत बुद्धि बन्नु। प्रीत बुद्धि अर्थात् विजयी। तिम्रो स्लोगन पनि छ- विनाशकाले प्रीत बुद्धि विजयन्ती र विनाश काले विपरीत बुद्धि विनश्यन्ती। जब यो स्लोगन अरूलाई सुनाउँछौ, भन्छौ- विनाशकाले विपरीत बुद्धि नबर्ने, प्रीत बुद्धि बर्ने। त्यतिबेला आफूलाई पनि हेर- हर समय प्रीत बुद्धि रहन्छु? कहिलेकाहीँ विपरीत बुद्धि त बन्दिन?

प्रीतबुद्धि भएकाले कहिल्यै श्रीमत विपरीत एउटा संकल्प पनि उठाउँदैन। यदि श्रीमतको विपरीत संकल्प, वचन अथवा कर्म हुन्छ भने त्यसलाई प्रीत बुद्धि भनिँदैन। त्यसैले चेक गर- हर संकल्प, वचन श्रीमत प्रमाण छन्? प्रीतबुद्धि अर्थात् बुद्धिको लगन वा प्रीत एक प्रीतमको साथ सदा लागिरहेको होस्। जब एकको साथमा सदा प्रीत हुन्छ, अन्य कुनै पनि व्यक्ति वा वैभवको साथ प्रीत जुट्न सक्दैन किनकि प्रीतबुद्धि अर्थात् सदा बापदादालाई आफ्नो सम्मुख अनुभव गर्नेवाला। यस्ता सम्मुख रहनेहरू कहिल्यै विमुख हुन सक्दैनन्।

प्रीतबुद्धि हुनेको मुखबाट। उनीहरूको दिलबाट सदैव यही बोल निस्कन्छ- तिमी सँगै खाऊ, तिमी सँगै बस्, तिमी सँगै सुनौ, तिमी सँगै नै सर्व सम्बन्ध निभाऊ, तिमी सँगै सर्व प्राप्त गरू। तिनीहरूको नयन, तिनीहरूको मुख नबोलेर पनि बोलेको हुन्छ। त्यसैले चेक गर- यस्तो विनाशकाले प्रीत बुद्धि बनेको छु अर्थात् एउटै लगनमा एकरस स्थिति बनेको छ?

जसरी सूर्यलाई सामुन्ने हेर्दा सूर्यका किरणहरू अवश्य आउँछन्, त्यस्तै प्रकारले यदि ज्ञान सूर्य बाबाको सदा सामुन्ने रहन्छौ अर्थात् सच्चा प्रीतबुद्धि छ भने ज्ञान सूर्यका सर्व गुणका किरणहरू आफूमा अनुभव गर्छौ। यस्ता प्रीतबुद्धि बच्चाहरूको अनुहारमा अन्तर्मुखताको झलक र साथ-साथै संगमयुगको वा भविष्यको सर्व स्वमानको फलक पनि रहन्छ।

यदि सदा यस तनको कुनै पनि समय विनाश हुन सक्छ भन्ने स्मृतिमा रहयो भने यो विनाशकाल स्मृतिमा रहनाले प्रीतबुद्धि स्वतः नै हुन जान्छ। जसरी विनाशकाल आउँदा अज्ञानीले पनि बाबालाई याद गर्ने प्रयत्न अवश्य गर्छन् तर परिचय विना प्रीत जुट्न सक्दैन। यदि सदा यो स्मृतिमा राख्यौ- यो अन्तिम घडी हो, यो याद रहनाले अरु कोही पनि याद आउँदैन।

जो सदा प्रीतबुद्धि हुन्छ उसको मन्सामा पनि श्रीमतको विपरीत व्यर्थ संकल्प अथवा विकल्प आउन सक्दैन। यसरी प्रीतबुद्धि रहनेहरू नै विजयी रत्न बन्छन्। कतै पनि कुनै प्रकारले कोही देहधारी सँग प्रीत नहोस्, नत्र विपरीत बुद्धिको लिस्टमा आउँछौ। जो बच्चा प्रीतबुद्धि बनेर सदा प्रीतको रीति निर्वाह गर्छन् उनीहरूलाई सारा विश्वको सर्व सुखको प्राप्त सदाकालको लागि हुन्छ। बापदादाले यस्ता प्रीत निभाउने बच्चाहरूको दिन-रात गुण-गान गर्नुहुन्छ। अन्य सबैलाई मुक्तिधाममा बसाएर प्रीतको रीति निभाउने बच्चाहरूलाई विश्वको राज्यभाग्य प्राप्त गराउनु हुन्छ।

एक बाबा सँग दिलको सच्चा प्रीत भयो भने मायाले कहिल्यै विघ्न पाउँदैन। त्यसको विनाश हुन्छ। तर सच्चा दिलको प्रीत छैन, केवल बाबाको हात समातेको छ तर साथ लिएको छैन भने मायाद्वारा घात भइरहन्छ। जब मरजीवा बन्थ्यौ, नयाँ जन्म, नयाँ संस्कार धारण गर्थौ भने पुरानो संस्कार रूपी वस्त्र सँग प्रीत किन? जुन चीज बाबालाई प्रिय छैन त्यो बच्चालाई किन? त्यसैले प्रीतबुद्धि बनेर भित्रको कमजोरी, कमी, निर्बलता र कोमलताको पुरानो खातालाई सदाकालको लागि समाप्त गर। रत्नजडित चोलालाई छोडेर पुरानो चोला सँग प्रीत नराख।

कति बच्चाहरूले प्रीत जोड्छन् तर पालन नम्बरवार गर्छन्। पालन गर्नमा लाइन बदलिन्छ। लक्ष्य एउटा हुन्छ लक्षण अर्को हुन्छ। कुनै एक सम्बन्धमा पनि यदि निर्वाह गर्नमा कमी भयो अर्थात् ७५ प्रतिशत सम्बन्ध बाबा सँग र २५ प्रतिशत सम्बन्ध कुनै एक आत्मा सँग छ भने पालन गर्नेहरूको लिस्टमा आउन सक्दैनौ। पालन गर्नु अर्थात् निर्वाह गर्नु। जस्तोसुकै परिस्थिति होस्, चाहे मनको, तनको अथवा सम्पर्कको होस् तर कोही आत्मा संकल्पमा पनि नआओस्। संकल्पमा पनि कुनै आत्माको स्मृति आयो भने त्यही सेकेन्डको पनि हिसाब बन्छ, यो कर्मको गहन गति हो।

कुनै-कुनै बच्चा अहिलेसम्म पनि प्रीति लगाउन लागि रहेका छन्, त्यसैले भन्छन् योग लाग्दैन। जसको थोरै समयको लागि योग लाग्छ फेरि टुट्छ- यस्तालाई भनिन्छ प्रीति लगाउनेवाला। जो प्रीति निर्वाह गर्नेवाला हुन्छन्, उनीहरू प्रीतिमा हराइरहेका हुन्छन्। तिनीहरूले देहको र देहको सम्बन्धीहरूको सुध-बुध भुलेका हुन्छन्, त्यसैगरी तिमीहरूले पनि बाबाको सार्थमा यस्तो प्रीति निर्वाह गर तब देह र देहका सम्बन्धीहरू याद आउँदैन। अच्छा।

वरदान:- समय र संकल्प रूपी खजानामा ध्यान दिएर जम्माको खाता बढाउने पदमापदमपति भव
त्यसो त खजानाहरू धेरै छन् तर समय र संकल्प, विशेष यी दुई खजानामा ध्यान देऊ। हर समय, संकल्प श्रेष्ठ र शुभ होस् तब जम्माको खाता बढ्दै जान्छ। यस समयमा एक जम्मा गर्यौं भने पदम मिल्छ, हिसाब हुन्छ। एकको पदमगुणा गरेर दिने यो बैंक हो त्यसैले जे भए पनि, त्याग गर्न परोस्, तपस्या गर्न परोस्, निर्मान बन्न परोस्, जे सुकैहोस्... यी दुई कुरामा ध्यान दियो भने पदमापदमपति बन्ने छौं।

स्लोगन:- मनोबलद्वारा सेवा गर्यौं भने त्यसको प्रारब्ध कैयौं गुणा मिल्छ।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थ: -

जसरी ब्रह्मा बाबाले यादको शक्ति वा अव्यक्ति शक्तिद्वारा मन र बुद्धि दुवैलाई कन्ट्रोल गर्न भयो। शक्तिशाली ब्रेकद्वारा मन र बुद्धिलाई कन्ट्रोल गरेर बीजरूप स्थितिको अनुभव गर्नु भयो। त्यसैगरी तिमी बच्चाहरूले पनि ब्रेक दिने र मोड्ने शक्ति धारण गरेमा बुद्धिको शक्ति व्यर्थ जाँदैन। जति शक्ति जम्मा हुन्छ, त्यति नै परख गर्ने, निर्णय गर्ने शक्ति बढ्छ।